

ресурсів є профілактика – регуляція режиму і якості харчування, якості води і екології, режиму фізичної активності, емоційного стану, виключення шкідливих звичок, а також нормалізація умов праці і відпочинку [5].

Зменшення захворюваності після проведення активних медичних оздоровчих заходів і зниження економічних збитків внаслідок скорочення захворюваності визначають економічний ефект охорони здоров'я [3].

Зниження економічних втрат держави можливе за таких умов:

- профілактики хронічних захворювань і захворювань інфекційного характеру;

- посилення санітарно-просвітницької роботи серед населення;

- поліпшення матеріального забезпечення лікувальних установ і підвищення зарплати медичних працівників, оскільки їх професія є однією з найбільш важливих на сучасному етапі розвитку охорони здоров'я;

- фінансування пошукових наукових досліджень в області біомедицини і впровадження в лікувальний процес передових медичних технологій.

Реалізація вищеперелічених заходів дозволить значно поліпшити здоров'я працездатного населення і підвищити якість життя людей, що у свою чергу сприятиме зростанню економічного потенціалу країни та його безпеки.

Список використаних джерел:

1.Вялков А.И., Кучеренко В.З. Управление и экономика здравоохранения: учебное пособие для вузов. – М.: Геотар-Медиа, 2009. - 664 с.

2.Борисов В.А. Демография / издание третье, исправленное и дополненное: учебник для вузов. – М.: Нота бене Медиа Трейд Компания, 2003. – 344 с.

3.Егоров Т.Н. Использование рыночных механизмов в обеспечении качества медицинского обслуживания населения // Современные аспекты экономики. – 2008. – №2. – С. 28-33.

4.Ухлин Д.А. Современные аспекты функционирования сферы здравоохранения в условиях перехода на инновационный путь развития экономики // Современные аспекты экономики. – 2009. – №1. – С. 54-59.

5.Щепин О.П., Медик В.А., Стародубов В.И. Изучение здоровья населения на современном этапе развития общества // Пробл. соц. гиг., здравоохран. и истории мед. – 2005. – № 5. – С. 3-6.

Кокарєв І. В.

доцент Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ,
кандидат економічних наук, доцент

Старостенко А. Г.

студент Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ДЕЯКІ АСПЕКТИ БОРотьБИ З ЕКОНОМІЧНОЮ ЗЛОЧИННІСТЮ

Економічна безпека завжди пов'язана з ризиком. Непередбачуваність економічної безпеки призводить до багатьох небажаних наслідків: від незначних матеріальних збитків до банкрутства великих установ. Тому особливу актуальність набуває проблема забезпечення економічної безпеки, адже правильне діагностування проблем економічної стійкості, систематизація загроз, ризиків є головним завданням для стабільного функціонування держави.

Дослідженням проблем та питанням забезпечення економічної безпеки приділяють значну увагу вітчизняні та зарубіжні науковці, серед яких: В.І. Мунтіян, Г.В. Козаченко, В.П. Пономарьов, О.М. Ляшенко, О.М. Бандурка, В.Я. Тацій та інші.

Поняття «економічна злочинність» в кримінальному праві (далі – КП) України сформувалося з утворенням перехідної «ринкової» економіки на основі недоліків регулювання і управління економічними процесами. З метою боротьби з економічними злочинами, а точніше злочинністю, як явищем, в Україні задовго до прийняття чинного КК з визначенням розділу «Господарські злочини», в 1993 році було створено спеціальні підрозділи боротьби з економічною злочинністю (далі – ЕЗ) в органах МВС, СБУ та систему профільних контрольних органів.

Боротьба із спекуляцією стала одним з головних напрямів діяльності міліції, оскільки вона вважалася руйнівною силою, яка активно сприяла занепаду. У містах працівники міліції виявляли осіб, схильних до скоєння злочинів економічної спрямованості [1]. Міліція стала дієвим зряддям держави щодо захисту її економічної основи [2]. Проблеми боротьби із злочинністю у сфері економіки пов'язані з новими проявами діянь, застосуванням все більш винахідливих способів та обсягу вчинення злочинів, про що свідчить сучасний стан економіки України. Найголовнішим підрозділом у структурі Міністерства внутрішніх справ є підрозділ, безпосереднім завданням якого є боротьба з економічною злочинністю – це Департамент захисту економіки Національної поліції України.

Боротьба з економічною злочинністю потребує фронтального наступу, а саме: застосування ефективних методів виявлення і розслідування економічних злочинів; усунення причин і умов виникнення економічної злочинності та її ліквідації з застосуванням оперативно-розшукових заходів, процесуальних і нетрадиційних, які є адекватними обставинам протидії злочинним угрупованням [3]. Інакше, розкриття таких злочинів потребує застосування науково обґрунтованих методів, про що раніше наголошували науковці [4], а система злочинів, вчинюваних у різних напрямках економіко-фінансової діяльності, передбачених КК України, визначена за їх об'єднуючими ознаками [5].

В останні роки в Україні, в умовах економічних перетворень, виявляються найбільш вразливі злочини у сфері економіки, а саме: приховування величини прибутків і, відповідно, несплата податків; шахрайство з фінансовими ресурсами, детермінантами виникнення яких є задуми приватних банків

отримати прибутки великих розмірів на основі маніпуляцій недосконалыми правовими нормами держави; у сфері валютного ринку – приховування та зменшення продажу іноземної валюти з метою різкого збільшення ціни на неї.

До найбільш узагальнюючих ознак економічної злочинності можна віднести наступні.

По-перше, економічна злочинність – це корисливі діяння, вчинювані особами, які виконують певні функції у сфері виробництва, товарообігу чи фінансової діяльності і спрямовані на отримання незаконного прибутку.

По-друге, економічна злочинність тривало і системно розвивається під прикриттям економічної діяльності.

По-третє, економічна злочинність характеризується здатністю до швидких змін на ґрунті професійної діяльності з використанням необхідних фахівців.

По-четверте, економічної злочинності властивий енергійний перехід до нових організаційних і структурних перетворень та активна протидія правоохоронним органам.

Наведені якісні ознаки економічної злочинності висувають питання про економічну безпеку держави. Сьогодні наявні найбільш небезпечні криміногенні напрями в економіці, зокрема: в кредитно-фінансових відносинах та банківській діяльності; зовнішньоекономічній сфері, особливо об'єктів стратегічного значення; у сфері оподаткування та на просторах споживчого ринку.

На даний час є доведеним, що економічна злочинність негативне явище тіньового, латентного характеру. Вона являє собою об'єкт досліджень системи наук. У цій системі криміналістиці відводиться специфічна роль здійснення широких міжгалузевих зв'язків з іншими науками та інтеграція їх методів у напрями необхідних досліджень. Відповідно першочерговим завданням правоохоронних органів є виявлення наявних кримінальних процесів в економічній діяльності; вивчення криміногенної обстановки в економіці держави і з'ясування криміналістичної характеристики нових видів злочинів та розробка ефективних методів їх викриття і розслідування з використанням наукових досягнень технічних та природничих наук.

У зв'язку з прийняттям в Україні нового КПК у 2012 році, виникла проблема проведення контрольованої закупки. Завданням проведення закупки є виявлення джерел незаконного обігу товарів, встановлення контролю, оперативного нагляду за його реалізацією, забезпечення суспільної безпеки таких діянь. Контроль за вчиненням злочину може здійснюватися у випадках наявності достатніх підстав вважати, що готується вчинення або вчиняється тяжкий чи особливо тяжкий злочин, та проводиться в формі контрольованої закупки товарів, предметів і речовин проводиться за рішенням прокурора згідно з положенням ст.271 КПК України [6]. Після проведення контрольованої закупки її результати направляються прокурору. На нашу думку, теперішній статус контрольованої закупки не відповідає потребам сьогодення. Контрольована закупка позбавлена можливості забезпечення виконання більшості завдань, які покладені на підрозділи по боротьбі з економічною злочинністю.

Актуальним питанням у боротьбі з економічною злочинністю є гармонізація законодавства України, узгодженість методик і засобів оперативно-розшукової діяльності (ОРД) та процесуальних досліджень. Тобто з метою розробки ефективних криміналістичних методик виявлення і розслідування економічних злочинів має значення формування законодавства, зокрема, в окремій регіональній частині європейського права, оскільки така протиправна діяльність у широкому масштабі в дійсності спроможна створювати загрозу національній безпеці України в економіці та інших сферах.

На ґрунті найновіших наукових досліджень проблем глобалізму можна дійти висновку, що соціально - економічні перетворення в Україні перебувають у полоні, далеких від реалій ринкової економіки. Реальність виявляється складнішою від прогнозів науки. Багато країн, які десятиліттями йдуть неоліберальним курсом, зіткнулися із зростаючою нерівністю у суспільстві, про що свідчать дані Світового банку. Тому одним із найважливіших пріоритетів національних інтересів України є створення соціально-орієнтованої ринкової економіки та забезпечення постійного зростання рівня життя і добробуту населення України.

Таким чином, сучасний рівень злочинності у сфері економіки безпосередньо загрожує національній безпеці України. Економічна безпека є досить важливою проблемою, подальше дослідження якої дозволить зробити значний крок щодо підвищення можливостей держави. Розробка та реалізація стратегії забезпечення економічної безпеки має велике практичне значення у формуванні умов ефективного функціонування ринкової економіки.

Бібліографічні посилання:

1. Оперативно-розшукова діяльність (особлива частина): навч. посібник / за ред. Б. В. Щура. – Львів: ЛьвДУВС, 2010. – 496 с.
2. Долгий А. Становлення служби боротьби органів внутрішніх справ з економічною злочинністю (історичний огляд) // Право України. -1998.-№5. - С. 95-98.
3. Основы борьбы с организованной преступностью/ Под ред. Овчинского В.С., Эминова В.Е., __Яблокова Н.П. - М.: Инфра-М, 1996. - 400 с.
- 4 Матусовский Г., Бодянский С., Іващенко П. Використання наукового потенціалу в розробці криміналістичних методик виявлення економічних злочинів // Вісник АПрН України. – 1997. – № 4 (11). – С. 111–116.
- 5 Мочкош Я. В. Система злочинів у сфері економіки// Вісник прокуратури. – 2003.–№ 4.– С. 73–76.
- 6 Кримінально-процесуальний кодекс України [Електронний ресурс]- Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (Станом на 05.01.2017)